

ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA
AZ ENSZ NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNYE

NAIH nyilvántartási szám: 40689

Az alapvető jogok biztosának

JELENTÉSE

az AJB-1918/2019. számú ügyben

Előadó: dr. Szajbély Katalin
Érintett szerv: Belügyminisztérium

2019.

**Az alapvető jogok biztosának
Jelentése
az AJB-1918/2019. számú ügyben**

Előadó: dr. Szajbély Katalin

Az eljárás megindítása

Egy magánszemély részéről észrevétel érkezett hozzám a közterületi parkolás feltételrendszerével, a közterületfelügyelők kerékbilincselési jogosultságaival összefüggésben, amely a kerékbilincs alkalmazásával összefüggésben egy átfogó jogi problémára hívta fel a figyelmemet.

A beadvány alapján nem volt kizárható, hogy a sérelmezett jogszabályok nem felelnek meg az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében rögzített jogbiztonság követelményének, és ezáltal természetes személyek pontosan meg nem határozható, nagyobb csoportját érintően az Alaptörvény XXIV. cikk(1) bekezdésében rögzített tisztességes hatósági eljárás követelményével tilalmával összefüggő visszásságot okozhatnak, ezért a kérdéskör kivizsgálására az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény 18. § (4) bekezdése alapján hivatalból vizsgálatot indítottam. Eljárásom során a felmerülő kérdések tisztázása érdekében a Belügyminisztertől kértem tájékoztatást.

Az érintett alapvető jogok és alkotmányos alapelvek

- a jogállamiság elve és a jogbiztonság követelménye: *„Magyarország független demokratikus jogállam.”* (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés);
- a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.”* (Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés)

Alkalmazott jogszabályok

- a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.)
- a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (Mötv.)
- a közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Kftv.)
- az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló 2012. évi CXX. törvény (iskolakerülésről szóló tv.)
- az utak forgalomszabályozásáról és a közúti jelzések elhelyezéséről szóló 20/1984. (XII. 21.) KM rendelet (a továbbiakban: KM rendelet)
- a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ)

A megállapított tényállás

A beadványozó álláspontja szerint a közterületi parkolásra és a kerékbilincs alkalmazására vonatkozó jogszabályok különösen azzal összefüggésben vetnek fel aggályokat, hogy várakozási (parkolási) közszolgáltatást a közterület-felügyelet is elláthat. Nem világos ugyanis, hogy

amennyiben a parkolási közszolgáltatást a közterület-felügyelet látja el, akkor miként határozhatóak el egymástól e szervnek a várakozási díj megfizetésének ellenőrzésére irányuló, a parkolási jogviszony polgári jogi jogviszony jellegéből eredő feladatai és hatáskörei, valamint a Kftv.-ből eredő hatósági hatáskörei.

Figyelemmel arra, hogy a fentiek szoros logikai összefüggésben állnak azzal az általános kérdéssel, hogy a várakozási jogviszonyban a díjfizetés, a bírságolás és a közterület-felügyelet által alkalmazható egyéb intézkedések, e körben a kerékbilincs alkalmazása mennyiben állnak összhangban azzal a Kkt. által rögzített, az Alkotmánybíróság gyakorlatában is megszilárdult megközelítéssel, mely szerint a parkolás a szolgáltató és a várakozási terület igénybevevője közötti polgári jogi jogviszonynak minősül, vizsgálatomat ezen aspektusra is kiterjesztettem.

A Kkt. 9/D. § (3) bekezdése értelmében „A járművek helyi közutakon, valamint helyi önkormányzat tulajdonában álló közforgalom elől el nem zárt magánutakon, tereken, parkokban és egyéb közterületeken történő várakozása a helyi önkormányzat, vagy a Mötv. 16/A. §-ában meghatározott szolgáltató és a várakozási terület igénybevevője közötti *polgári jogi jogviszony*. A várakozási díj és a pótdíj megfizetéséért a jármű üzemeltetője felel.”

A Mötv. fent hivatkozott 16/A. § értelmében a helyi közutakon, a helyi önkormányzat tulajdonában álló közforgalom elől el nem zárt magánutakon, valamint tereken, parkokban és egyéb közterületeken közúti járművel történő *várakozási (parkolási) közszolgáltatást*

- a) a helyi önkormányzat,
- b) kizárólag e közszolgáltatási feladat ellátására alapított költségvetési szerv,
- c) 100%-os önkormányzati tulajdonban álló gazdasági társaság, továbbá e gazdasági társaság 100%-os tulajdonában álló gazdasági társaság,
- d) önkormányzati társulás, vagy
- e) a *közterület-felügyelet* láthatja el külön törvényben szabályozottak szerint.

A Kftv. 1. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a települési önkormányzat a várakozási közszolgáltatás nyújtásáról *közterület-felügyelet vagy közterület-felügyelő útján is* gondoskodhat.

A Kftv. 20. § (6) bekezdés szerint „ha a *korlátozott várakozási övezetben díjfizetés nélkül várakozó, a kiemelten védett, védett vagy korlátozott várakozási övezetben érvényes engedély nélkül elhelyezett, illetve a közterületen szabálytalanul elhelyezett jármű* balesetveszélyt nem jelent, és a forgalmat nem akadályozza, rögzítésére – a jármű elszállításáig vagy további intézkedésig – a felügyelő *kerékbilincset* alkalmazhat. A 20. § (8) bekezdése értelmében az elszállítás és a kerékbilincs alkalmazásának költsége a jármű üzemben tartóját terheli. A járműhasználat jogszerű akadályozása folytán keletkezett kárért a felügyelőt, illetve a felügyeletet nem terheli kártalanítási kötelezettség.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 45. §-a alapján, ha a *közterületen szabálytalanul elhelyezett jármű* baleseti veszélyt nem jelent, illetőleg, ha az a jármű biztonsága vagy bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt szükséges, rögzítésére a jármű elszállításáig vagy további intézkedésig kerékbilincs alkalmazható. A kerékbilincs alkalmazásával és a járművek elszállításával kapcsolatos szabályokat részletesen a 143/1995. (XI. 30.) Korm. rendelet, valamint a kerékbilincs közterület-felügyelet általi alkalmazására, a járművek elszállítására, valamint a felmerült költségekre vonatkozó szabályokat pedig az 55/2009. (X. 16.) IRM rendelet tartalmazza.

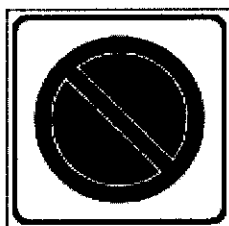
A közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 15. § (10) bekezdése értelmében *kerékbilincs-használatra kerülhet sor:*

- a 17. § (1) bekezdés e) pontjában említett jelzőtáblák **(113. és 114. ábra** – a várakozás a 113. és 114. ábra szerinti kiegészítő táblán feltüntetett módon feltételhez kötött) és
- a 15. § (1) bekezdés c) pontjában említett jelzőtábla **(61/a. ábra** – „Korlátozott várakozási övezet”)

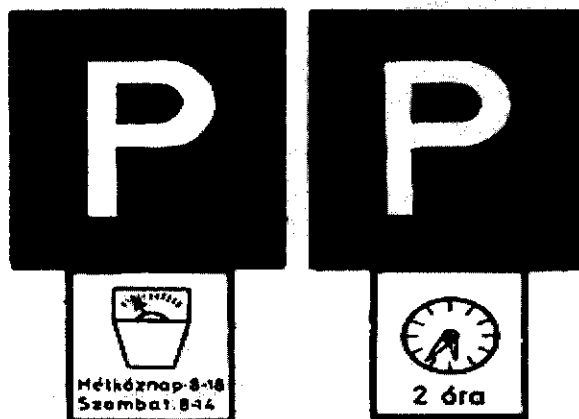
alatt elhelyezett kiegészítő tábla **(63/c. ábra)** alkalmazása estén.

63/c. ábra – kiegészítő tábla

61/a. ábra – Korlátozott várakozási övezet

113. ábra

114. ábra

A fentiekre figyelemmel a Belügyminiszter állásfoglalását kértem a kérdéskörrel összefüggésben.

A Belügyminiszter szabályozási és koordinációs államtitkára (a továbbiakban BM) részletes feljegyzésében az alábbiakról tájékoztatott a kérdéskörrel kapcsolatos álláspontjáról.

Összegezte az Alkotmánybíróság (a továbbiakban: AB) a kerékbilincs alkalmazására vonatkozó gyakorlatát, e körben hangsúlyozta: a fővárosi önkormányzati rendeleti szabályozás alkotmányosságát elbíráló 31/1996. (VII. 3.) AB határozat rámutatott arra, hogy a parkolás közterülethasználatnak minősül, annak egyik sajátos, közlekedési célú formája. A kerékbilincs polgári jogi követelés – ráutaló magatartással létrejött területbérleti szerződésből fakadó igény, vagyis a díjfizetési kötelezettség elmulasztása, illetve a nem elegendő mértékű díj megfizetése – biztosítékként alkotmányosan nem alkalmazható. A korlátozott várakozási övezetre vonatkozó szabályok megszegése miatt alkalmazható kerékbilincs alkotmányosságát az Alkotmánybíróság a 1256/H/1996. AB határozatában vizsgálta, és azt a konkrét esetben közérdekűnek, alkotmányossági szempontból elfogadhatónak tekintette. A korlátozott várakozási övezet kialakításának alapvető célja ugyanis annak biztosítása, hogy a fontos közintézmények gépkocsival való megközelítését minél több személy számára lehetővé tegye viszonylag rövid, korlátozott időtartamú parkolással. Az AB a 1256/H/1996. AB határozata indokolásában továbbá utalt arra is, hogy a kerékbilincs alkalmazása intézkedésnek és nem szankciónak minősül.

Az AB a 109/2009. (XI. 18.) AB határozatában egyebek mellett rámutatott: a közlekedéssel összefüggő tevékenységek (pl. járművel történő várakozás) szabályozásának alkotmányossági feltétele, hogy – a megfelelő felhatalmazás alapján kiadott kiegészítő részletszabályok mellett – a tevékenység gyakorlásának garanciáit, korlátozásának feltételeit és terjedelmét törvény rendezze. E döntésnek az Országgyűlés a közterületi parkolás jogi feltételeinek megteremtése érdekében a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény, valamint

a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény módosításáról szóló 2010. évi XLVII. törvénnyel tett eleget. A BM válaszában hangsúlyozta továbbá: a Kkt. 2010. júniusi módosítása [Kkt 15/C. § (4) bekezdése] kizárja a pótdíj alkalmazásának lehetőségét arra a járműre nézve, amelyre az eljáró hatóság a pótdíj kiszabására irányuló eljárást megelőzően már kerékbilincset szerelt fel.

A Kftv. - a tárcsa álláspontja szerint az alkotmánybírósági gyakorlattal összhangban – taxatív felsorolást tartalmaz a kerékbilincs alkalmazhatóságára, így arra kizárólag

- a) a korlátozott várakozási övezetben díjfizetés nélkül várakozó,
- b) a kiemelten védett, védelmi vagy korlátozott várakozási övezetben érvényes engedély nélkül elhelyezett, vagy
- c) a közterületen szabálytalanul elhelyezett de balesetveszélyt nem jelentő, és a forgalmat nem akadályozó jármű esetében van lehetőség.

A BM válaszában hangsúlyozta: az egyes várakozási övezetek kialakítására a KM rendelet rendelkezéseit kell alkalmazni.

A KM rendelet alapján *korlátozott várakozási övezetnek* olyan területet szabad kijelölni, amelynek teljes úthálózatán, az útterületen rendelkezésre álló várakozóhelyek száma a várakozási igényektől jelentősen elmarad és az igények kielégítése csak időbeni korlátozással érhető el, a környezetében a járművek várakozása az úttesten vagy útterületen kívül már biztosított, a kijelölt várakozóhelyek korlátozott idejű igénybevételének elrendeléséhez szükséges feltételek adottak, valamint a mozgáskorlátozottakat szállító gépkocsik részére a helyi igényeknek megfelelő számú várakozóhely van. A várakozás feltételei (időszak, időtartam) kiegészítő táblán jelezhetők.

A korlátozott várakozási övezet kialakítására forgalomszervezési, illetve szabályozási szempontból kerülhet sor, amennyiben a forgalom biztonságos és folyamatos lebonyolítása kizárólag *időbeli korlátozással* érhető el. *Ezen forgalomszabályozási szabályok betartásának a kikényszeríthetősége érdekében ad lehetőséget a Kftv. kerékbilincs alkalmazására.*

A *várakozási övezetek* kialakításával szemben a KM rendelet nem támaszt ilyen szigorú követelményeket. Elegendő, ha a teljes úthálózatán az útterületen rendelkezésre álló várakozóhelyek a várakozási igényektől jelentősen elmarad, és az igények kielégítése csak feltételek meghatározásával érhető el. A várakozás feltételeit – időszak, időtartam, várakozási díj, díjfizetés módja – ebben az esetben is jelölni kell. A speciális feltételeknek azonban nem kell megfelelni, így a várakozásra *nem kizárólag időszak, időtartam, hanem várakozási díj is előírható* feltételként, *Ez utóbbi (várakozási övezet) esetben a Kftv. alapján kerékbilincs nem alkalmazható.*

Az egyik kérdésem arra irányult, hogy összhangban áll-e, és ha igen, miként a parkolási jogviszony és az ahhoz kapcsolódó díjfizetési kötelezettség polgári jogi, magánjogi jellegével az a körülmény, hogy a Kftv. 20. § (6) bekezdésének „a korlátozott várakozási övezetben díjfizetés nélkül várakozó” fordulata, valamint a KRESZ 15. § (10) bekezdése által a KRESZ 17. § (1) bekezdés e) pontja által rögzített 113. ábrához kapcsolt felhatalmazás nemcsak a várakozás szabályainak megsértése, hanem a díjfizetés elmulasztása esetén is lehetővé teszi a kerékbilincs alkalmazását a közterület-felügyelők számára? Ezzel összefüggésben a BM hangsúlyozta: a parkolás (várakozás) közterülethasználatnak minősül, annak egyik sajátos, közlekedési célú formája, amely alapján az arra vonatkozó előírásokat a közúti közlekedéssel kapcsolatos jogszabályok tartalmazzák. A közúti közlekedési szabályok megszegőit nem a KRESZ, hanem más törvények szankcionálják, így például a szabályszegő felelőssége a „Várakozó hely”, „Várakozóhely övezet (zóna)” jelzőtáblával jelzett és díjfizetéshez kötött várakozás esetében a Kkt. előírása szerint polgári jogviszony keretében tisztázandó.

A KRESZ 15. § (10) bekezdése nem határoz meg feladatot a közterület-felügyelet részére és nem is terjeszkedik túl a Kftv. 20. § (6) bekezdésének fent ismertetett keretein, amikor kimondja, hogy az egyes várakozással kapcsolatos jelzőtáblák alatt elhelyezett kiegészítő tábla azt jelzi, hogy a jelzőtáblákkal meghatározott várakozási szabályokat megszegő járművet kerékbilincs

alkalmazásával rögzíthetik. A közúti jelzőtáblák a járművezetőknek adnak tájékoztatás, utasítást, vagy jeleznek tiltást, azonban ezek önmagukban nem határoznak meg feladatot a közterület-felügyelő részére.

Az egyes közúti közlekedési szabályok eltérő szankcionálásának lehetőségei összhangban állnak egymással. A polgári jogviszonyban érvényesíthető, a várakozó helyen díjfizetés nélkül várakozó járművek pótdíjazása, mint magánjogi jellegű szankcióhoz képest a BM válasza értelmében *a korlátozott várakozási övezetben nem önmagában a díjfizetés elmulasztása ad okot a közjogi jellegű intézkedésre, hanem az annak alapjául szolgáló – jelen esetben meghatározott feltételhez kötött – várakozási tilalomra vonatkozó szabályok megsértése.*

További kérdésem az volt, hogy „Összhangban áll-e és ha igen, miként a Kftv. 20.§ (6) bekezdésével, mely szerint a korlátozott várakozási övezetben díjfizetés nélkül várakozó, a kiemelten védett, védett vagy korlátozott várakozási övezetben érvényes engedély nélkül elhelyezett, illetve a közterületen szabálytalanul elhelyezett jármű” tekintetében van lehetőség (más feltételek megvalósulása esetén) kerékbilincs alkalmazására a KRESZ 15.§ (10) bekezdése, amely a Kftv-ban rögzítettekén túl, egyéb esetekben, így a várakozási övezet zónában a díjfizetés nélkül történő várakozás esetén is lehetővé teszi a kerékbilincs alkalmazását? A BM válasza szerint : a KRESZ 15. § (10) bekezdése a közterület-felügyelet részére nem ad kerékbilincselési lehetőséget, e rendelkezés a járművezetőknek ad tájékoztatást arról, hogy a KRESZ 15. §-ában szabályozott megállási és várakozási tilalmat jelző táblákhoz kapcsolódóan, a KRESZ 17. § (1) bekezdés e) pontjában említett jelzőtáblák (KRESZ 113. és 114. ábra) és a KRESZ 15. § (1) bekezdés c) pontjában említett jelzőtábla (KRESZ 61/a. ábra) alatt elhelyezett kiegészítő tábla (KRESZ 63/c. ábra) esetén a jelzőtáblákkal meghatározott várakozási szabályokat megszegő járművet kerékbilincs alkalmazásával rögzíthetik.

A BM álláspontja szerint ugyanakkor a KRESZ 15. § (10) bekezdésben írt szabályok csak a „Korlátozott várakozási övezet” jelzőtáblával értelmezhetők, hiszen a „Korlátozott várakozási övezet” jelzőtábla azt jelenti, hogy a „korlátozott várakozási övezet vége” (61/b. ábra) tábláig a várakozás a KRESZ 113. és 114. ábra szerinti kiegészítő táblán feltüntetett időtartamig, illetőleg feltételekkel engedélyezett, *tehát a kerékbilincs alkalmazását jelző kiegészítő tábla nem a KRESZ 17. § (1) bekezdés e) pontjában szereplő, tájékoztatást adó „Várakozási hely”, „Várakozási zóna” stb. jelzőtáblához kapcsolódik.*

A korlátozott várakozási övezet lényege éppen az, hogy egy meghatározott terület egészére kiterjedően vonatkozik a „Várakozni tilos” jelzőtábla tiltó hatálya, amelynek tiltó hatályát így az útkereszteződések nem oldják fel. A KRESZ 15. § (1) bekezdés c) pontja azonban lehetőséget biztosít arra, hogy a tilalmat a korlátozott várakozási övezeten belül egyes útszakaszokon a hivatkozott parkolási feltételekre vonatkozó jelzőtáblákkal feloldják, azaz így közlekedésrendészeti szempontból nem valósul meg a várakozni tilos jelzőtábla hatálya alatt történő várakozás.

A Kftv. 20. § (6) bekezdése a fent leírtakkal összhangban *kizárólag a korlátozott várakozási övezetben díjfizetés nélkül várakozó járművek esetében ad lehetőséget kerékbilincs alkalmazására.*

Megkeresésemben tisztázni kívántam azt is, hogy „amennyiben a Möt. 16/A.§ e) pontja értelmében a parkolási közszolgáltatást a közterület-felügyelet látja el, akkor miként határolhatóak el egymástól a várakozási díj megfizetésének ellenőrzésére irányuló, a parkolási jogviszony polgári jogi jogviszony jellegéből eredő feladatai és hatáskörei, valamint a Kftv.-ből eredő hatósági hatáskörei? Amennyiben a díjfizetési kötelezettség nem teljesül egy adott gépjármű vonatkozásában egy olyan közterületen, amely tekintetében valamely jogszabály a kerékbilincs elhelyezését is lehetővé teszi, mely jogszabályban rögzített szempontok alapján dönt a közterület-felügyelet arról, hogy a konkrét esetben bírság fizetésére szólítja-e fel az érintettet, amelynek érvényesítésére végső soron polgári jogi úton van lehetőség, vagy pedig kerékbilincset alkalmaz?”

A Bm válaszában rámutatott: a Kftv. 15. §-a élesen elhatárolja a felügyelő intézkedési jogköreit. A hivatkozott rendelkezés ugyanis kimondja, hogy a felügyelő a jogszabályban meghatározott feladatai teljesítése során vagy egyéb jogszerű intézkedés céljából az egyes

rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló törvényben meghatározott intézkedéseket és kényszerítő eszközöket a helyi közutakon, a helyi önkormányzat tulajdonában álló közforgalom előtt el nem zárt magánutakon, valamint tereken, parkokban és egyéb közterületen a közúti járművel történő várakozási közszolgáltatás biztosítása, valamint a parkolásért járó ellenérték megfizetésének ellenőrzése és a fizetés elmaradása esetére előírt jogkövetkezmények alkalmazása során nem alkalmazhatja.

Fentiek alapján a közterület-felügyelő parkolási közszolgáltatás keretében végzett tevékenysége és közhatalmi tevékenysége egyértelműen elkülönül, tehát a parkolásért járó díj ellenőrzését végző közterület-felügyelő azzal összefüggésben közhatalmi tevékenységet nem gyakorolhat.

A vizsgálat megállapításai

I. A hatásköröm tekintetében

Az alapvető jogok biztosának feladat- és hatáskörét, valamint az ennek ellátásához szükséges vizsgálati jogosultságokat az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (Ajbt.) határozza meg.

Az Ajbt. 18. § (1) bekezdésének a) pontja szerint az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint közigazgatási szerv tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár (visszásság), feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket – ide nem értve a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát – már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Ajbt. 18. § (4) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosa a hatóságok tevékenysége során felmerült, az alapvető jogokkal kapcsolatos visszásság megszüntetése érdekében hivatalból eljárást folytathat. A hivatalbóli vizsgálatot egy magánszemély jelzése is megalapozhatja.

Az ombudsman számára egy adott jogi szabályozás alapjogi aspektusú vizsgálatára, valamint a jogszabályok hiányosságaival, tartalmi hibáival összefüggő intézkedések megfogalmazására a törvény lehetőséget teremt. A *preventív alapjogvédelemre is hangsúlyt helyező ombudsmani gyakorlat* alapján a biztos mandátuma keretei között marad akkor, amikor az alapjogi aspektusú vizsgálatához nélkülözhetetlen módon, a konkrét alapjogsérelem és ezen alapuló panaszok megelőzése érdekében áttekinti a releváns jogi szabályozást, feltérképezi és jelzi a jogalkotásért felelős szervek irányába a felmerülő aggályokat.

Az Ajbt. 37.§ értelmében, ha az alapvető jogok biztosa álláspontja szerint a visszásság valamely jogszabály vagy közjogi szervezetszabályozó eszköz felesleges, nem egyértelmű vagy nem megfelelő rendelkezésére, illetve az adott kérdés jogi szabályozásának hiányára vagy hiányosságára vezethető vissza, a visszásság jövőbeni elkerülése érdekében javasolhatja a jogalkotásra vagy a közjogi szervezetszabályozó eszköz kiadására jogosult szervnél a jogszabály vagy közjogi szervezetszabályozó eszköz módosítását, hatályon kívül helyezését vagy kiadását, illetve a jogszabály előkészítőjénél jogszabály előkészítését.

II. A vizsgált alapjogok tekintetében

Az alapvető jogok biztosa egy adott társadalmi probléma mögött álló összefüggés-rendszer feltárása során *autonóm, objektív módon, kizárólag alapjogi érvek* felsorakoztatásával és összevetésével tesz eleget az Alaptörvényben kapott mandátumának. Álláspontom szerint az ombudsman akkor jár el helyesen, ha következetesen, zsinórmértékként támaszkodik az Alkotmánybíróság alapvető jogállami garanciákkal és az alapjogok tartalmával kapcsolatos elvi megállapításaira, valamint az

egyes alapjogi tesztekre.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint *Magyarország független, demokratikus jogállam*. Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. Az Alkotmánybíróság a 30/2012. (VI. 27.) AB határozatában kimondta, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése és az Alkotmány 2. § (1) bekezdése azonosan deklarálja a jogállami klauzulát, tehát az eddig kialakított alkotmánybírói gyakorlat továbbra is releváns. Az Alkotmánybíróság szerint *a jogbiztonság az állam kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak* legyenek a norma címzettjei számára. A jogállamiság elvéből folyó követelmény a közhatalom, a közigazgatás törvény alá rendeltsége: a közhatalommal rendelkező szervek *a jog által megállapított működési rendben*, a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott *korlátok között* fejtik ki tevékenységüket. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy *a kiszámíthatóság és az eljárási garanciák biztosítása szorosan összekapcsolódik az egyes alanyi alapjogok védelmével*, mintegy kölcsönösen feltételezik egymást. Az alapjogok valódi érvényesülését képes kiüresíteni, megbénítani a szabályozás vagy a jogalkalmazás hibáiból, zavarából adódó kiszámíthatatlanság, az eljárásra vonatkozó garanciális szabályok félre tétele, figyelmen kívül hagyása.

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése tartalmazza, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok – ide értve a közszolgáltatást végző szerveket – részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék, illetve a törvényben meghatározottak szerint indokolják. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a közigazgatás törvényessége akkor valósul meg, ha jogilag szabályozott eljárási keretek között működik. A tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni. A tisztességes eljáráshoz való jog olyan jogalkalmazói eljárást foglal magában, amely a materiális jogállam értékrendjének megfelelően, a demokratikus alkotmányfejlődés során kikristályosodott alapelvek és szabályok alapján zajlik.

III. Az ügy érdeme tekintetében

1. Az Alkotmánybíróság a 3215/2013. (XII. 2.) AB határozatban kifejezetten a parkolási ügyek kapcsán kimondta, hogy a Kkt. rendelkezései tekintetében a korábbi határozataiban kifejtetteket továbbra is irányadónak tekinti.

A várakozási jogviszonyban a díjfizetés és a bírságolás kérdésköre szoros összefüggésben áll a jogviszony jellegével. A Kkt. 9/D. § (3) bekezdése kimondja, hogy „a járművek helyi közutakon, valamint helyi önkormányzat tulajdonában álló közforgalom elől el nem zárt magánutakon, tereken, parkokban és egyéb közterületeken történő várakozása a helyi önkormányzat, vagy a Möt. 16/A. §-ában meghatározott szolgáltató és a várakozási terület igénybevevője közötti *polgári jogi jogviszony*. A várakozási díj és a pótdíj megfizetéséért a jármű üzemeltetője felel.” E megfogalmazás összhangban áll az Alkotmánybíróság gyakorlatával, mely szerint a jogalkotó *magánjogi, kötelmi igényként* tekint a díj és pótdíj intézményére, *a közút kezelője* ezért a Kkt. alapján nem a közhatalom nevében, hanem *polgári jogi eszközökkel jogosult érvényt szerezni* a jogosulatlan várakozással kapcsolatosan keletkezett igényeinek. (Vö. 109/2009. (XI.18.) AB határozat)

Az Alkotmánybíróság a 31/1996. (VII. 3.) AB határozatban rámutatott arra, hogy a parkolás közterület-használatnak minősül, annak egyik sajátos, közlekedési célú formája. E döntés értelmében a gépjármű elindulását meggátló eszköz (*kerékbilincs*) polgári jogi követelés (ráutaló magatartással létrejött területbérleti szerződésből fakadó igény, azaz ebben az esetben *díjfizetési kötelezettség elmulasztása, illetve nem elegendő mértékű díj megfizetése biztosítékként alkotmányosan nem alkalmazható*.

Az 1256/H/1996. AB határozat szerint a kerékbilincs alkalmazása és a gépjármű elszállítása közlekedésrendészeti intézkedésnek minősül, szabályozásuk pedig a közterület

közlekedési célú használatának védelmét biztosítja. E határozatban a testület a *korlátozott várakozási övezetben a várakozás megengedett időtartamának túllépése okán* alkalmazott kerékbilincselés vonatkozásában akként foglalt állást, hogy a gépjármű vezetője a parkolóhely elfoglalásával egyidejűleg hallgatólagosan tudomásul veszi, a parkolási idő túllépésével pedig vállalja azt a normatív formában meghatározott, a parkolóhelyeken pedig jelzőtáblán közölt hátrányt, miszerint a jelzett feltételek szerint a közterület-felügyelet a gépjárműre kerékbilincset szerel. Az Alkotmánybíróság e döntésében rámutatott: a kerékbilincs alkalmazása közlekedésrendészeti intézkedésnek minősül, a korlátozott várakozási övezetben való használata azonban *közterületvédelmi-parkolásgazdálkodási intézkedés*.

A fentiek értelmében tehát a *kerékbilincs alkalmazása közhatalmi eszköznek minősül*, melynek alkalmazása kizárólag a közlekedés rendjére vonatkozó szabályok megszegése esetén lehet alkotmányos, a díj meg nem fizetése azt önmagában nem alapozhatja meg, hiszen azzal összefüggésben – figyelemmel arra, hogy a parkolási jogviszony polgári jogi jogviszonynak minősül – polgári jogi eszközök alkalmazására van lehetőség.

Példával szemléltetve, álláspontom szerint, ha egy korlátozott várakozási övezetben nem engedélyezett a 2 órás időtartamot meghaladó várakozás, *az engedélyezett 2 órás időtartamon belül kizárólag pótdíj fizetésére kötelezhető a gépjármű üzembentartója, amennyiben díjfizetés nélkül parkol ebben az övezetben*, a kerékbilincs alkalmazására ekkor nincs lehetőség. Abban az esetben, ha az engedélyezett 2 órát meghaladóan várakozik a gépjármű díjfizetés nélkül a korlátozott várakozási övezetben, a kerékbilincs alkalmazására kizárólag a közterület közlekedési célú használatának védelmének biztosítása érdekében van lehetőség, vagyis nem a díjfizetés elmulasztása okán. Függetlenül a díjfizetéstől, a korlátozott várakozási övezetben az engedélyezett várakozási idő túllépése önmagában alapot adhat a kerékbilincs alkotmányos alkalmazására.

Az alábbiakban azt tekintem át, hogy a jogi szabályozás megfelel-e az Alkotmánybíróság határozataiból következő elveknek.

A Kftv. 20.§ (6) bekezdése értelmében, ha a *korlátozott várakozási övezetben díjfizetés nélkül várakozó*, a kiemelten védett, védett vagy korlátozott várakozási övezetben érvényes engedély nélkül elhelyezett, illetve a közterületen szabálytalanul elhelyezett jármű balesetveszélyt nem jelent, és a forgalmat nem akadályozza, rögzítésére - a jármű elszállításáig vagy további intézkedésig - a felügyelő kerékbilincset alkalmazhat.

A Kftv. 20.§ (6) bekezdésének első fordulatával („*a korlátozott várakozási övezetben díjfizetés nélkül várakozó*”) összefüggésben mindazonáltal kérdésként merül fel, miért a díjfizetés hiányosságát kívánja szankcionálni a jogalkotó a korlátozott várakozási övezetben. A BM válaszában ezzel összefüggésben hangsúlyozta: „nem önmagában a díjfizetés elmulasztása ad okot a közjogi jellegű intézkedésre, hanem az annak alapjául szolgáló – jelen esetben meghatározott feltételhez kötött – várakozási tilalomra vonatkozó szabályok megsértése.”

A fentieket összevetve a *korlátozott várakozási övezet fogalmát* és funkcióját szabályozó jogszabályi rendelkezésekkel az alábbi ellentmondás merül fel. A KM rendelet Melléklet 35. pont 35.13. alpontja értelmében „Korlátozott várakozási övezetnek olyan területet szabad kijelölni,
a) amelynek teljes úthálózatán, az útterületen rendelkezésre álló várakozóhelyek száma a várakozási igényektől jelentősen elmarad, és az igények kielégítése csak időbeni korlátozással érhető el,
b) amelynek környezetében a járművek várakozása az útesten vagy útterületen kívül már biztosított,
c) ahol a kijelölt várakozóhelyek korlátozott idejű igénybevételének elrendeléséhez szükséges feltételek adottak,
d) ahol a mozgáskorlátozottakat szállító gépkocsik részére a helyi igényeknek megfelelő számú várakozóhely van.

A várakozás feltételei (időszak, időtartam) kiegészítő táblán jelezhetők.”

A korlátozott várakozási övezetben tehát a *várakozás meghatározott időszakban illetve időtartam tekintetében megengedett*, ezzel kapcsolatos feltétel támasztható. Amint arra a BM is rámutat

válaszában: korlátozott várakozási övezet kialakítására forgalomszervezési illetve szabályozási szempontból kerülhet sor, amennyiben a forgalom biztonságos és folyamatos lebonyolítása *kizárólag időbeli korlátozással* érhető el. Ezen forgalomszabályozási szabályok betartásának a kikényszeríthetősége érdekében ad lehetőséget a Kftv. kerékbilincs alkalmazására – hangsúlyozza a BM.

A KM rendelet Melléklet 35. pont 35.14. alpontja értelmében ugyanakkor *várakozási övezetben* a várakozás feltételei a korlátozott várakozási övezethez képest szélesebb körben meghatározhatóak: időszak, időtartam, várakozási díj, a 35.10. pont szerint a díjfizetés módja.

Amint arra az 1256/H/1996. AB határozat is rámutat „A korlátozott várakozási övezet kialakításának alapvető célja az, hogy a fontos közintézmények gépkocsival való megközelítése viszonylag rövid, maximált időtartamú parkolással minél több személy számára megvalósítható legyen.” *Fogalmilag tehát a korlátozott várakozási övezet időbeli korlátozást jelent, a várakozás feltételeként – szemben a várakozási övezetre vonatkozó szabályozással – kizárólag időbeli feltételek adhatóak meg. Álláspontom szerint az ehhez esetlegesen kapcsolt díjfizetési kötelezettség már nem a korlátozott várakozási övezet jellegéből adódó sajátosság, hanem általános polgári jogi igény keretében értelmezhető – azaz kizárólag a korlátozott várakozási övezet lényegi funkcióját biztosító jogszabályi előírás, az időbeni korlátozást túllépő várakozás esetén lehetne alkotmányos a kerékbilincs alkalmazása, annak a díj-nemfizetéshez történő kötése felveti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében rögzített jogállamiság követelményének sérelmét.*

2. A KM rendelet Melléklete 35. pont 35.16. alpontja értelmében „Korlátozott várakozási, valamint a várakozási övezet jelzőtáblákkal (KRESZ 61/a., illetve KRESZ 112/d. ábra) együtt a KRESZ 63/b., 63/c. ábra szerinti kiegészítő táblákat ott kell elhelyezni, ahol a várakozási szabályokat megszegők járművét elszállíthatják, és/vagy kerékbilincssel rögzíthetik.”

A fentiek szerint tehát a KM rendelet a várakozási övezetben is lehetőséget ad a kerékbilincs alkalmazására a várakozás szabályainak a megszegése esetén, míg Kftv. értelmében, illetve a BM válasza szerint: „*Ez utóbbi (várakozási övezet) esetében a Kftv. alapján kerékbilincs nem alkalmazható.*” Bár e rendelkezés kétségtelenül csak a jelzőtáblák elhelyezésére ad felhatalmazást, és nem ad közvetlenül hatáskört illetve feladatot a közterület-felügyeletnek, tartalmilag azonban ezzel együtt sincs összhangban a Kftv. 20.§ (6) bekezdésével, amely a korlátozott várakozási övezet tekintetében teszi lehetővé a kerékbilincs alkalmazását.

A KM rendelet e rendelkezése tehát ellentétes a magasabb szintű Kftv. szabályaival, mivel annál szélesebb körben, várakozási övezetben is lehetőséget ad a kerékbilincs alkalmazására utaló közlekedési tábla elhelyezésére, ezáltal *a szabályozás az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében rögzített jogállamiság illetve jogbiztonság sérelmét idézi elő.*

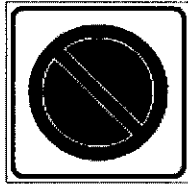
3. A KRESZ 15.§ (1) bekezdés c) pontja értelmében „„Korlátozott várakozási övezet” (61/a) ábra); a tábla azt jelzi, hogy az úton "Korlátozott várakozási övezet vége" (61/b) ábra) tábláig a várakozás a 113. és 114. ábra szerinti kiegészítő táblán feltüntetett időtartamig, illetőleg feltételekkel engedélyezett.” A KRESZ 15. § (10) bekezdése értelmében „a 17. § (1) bekezdés e) pontjában említett jelzőtáblák (113. és 114. ábra) és a 15. § (1) bekezdés c) pontjában említett jelzőtábla (61/a. ábra) alatt elhelyezett kiegészítő tábla (63/c. ábra) azt jelzi, hogy a jelzőtáblákkal meghatározott várakozási szabályokat megszegő járművet kerékbilincs alkalmazásával rögzíthetik.”

A fentiek alapján tehát *kerékbilincs-használatra utaló kiegészítő tábla* (63/c. ábra) elhelyezésére kerülhet sor:

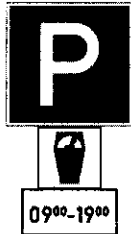
- a 17. § (1) bekezdés e) pontjában említett jelzőtáblák (113. és 114. ábra)
és

- a 15. § (1) bekezdés c) pontjában említett jelzőtábla (61/a. ábra – „Korlátozott várakozási övezet”)

alatt.

61/a . ábra – Korlátozott várakozási övezet

113.ábra

114.ábra

A fentiek értelmében a KRESZ fenti rendelkezései arra az értelmezésre is vezethetnének, hogy nemcsak korlátozott várakozási övezetben, hanem az attól eltérő, nem korlátozott várakozási övezetekben, várakozó helyeken is elhelyezhető lehet a kerékbilincs alkalmazhatóságára utaló jelzőtábla. A BM válaszában azonban azt hangsúlyozta, hogy a KRESZ e rendelkezései kizárólag a magasabb szintű jogszabállyal (Kftv.) együtt értelmezhetőek, vagyis e kiegészítő tábla elhelyezésére kizárólag a korlátozott várakozási övezetben van lehetőség.

Figyelemmel arra, hogy a felelős tárca szerint a Kftv. és a KRESZ közötti összhang fennáll, és azok alkalmazásával összefüggésben hozzám panasz nem érkezett, a BM érvelését elfogadva e jelentés keretében további megállapítást, érdemi intézkedést nem teszek. Amennyiben e kérdéskörrel kapcsolatban esetlegesen gyakorlati problémák merülnének fel, a jövőben ismételen, részletesebben megvizsgálom e két jogszabály egymásra vonatkozó értelmezését.

Szükséges azonban utalnom arra, hogy a KM rendelet mellékletének már hivatkozott 35.16. alpontja a KRESZ 112/d. ábrával (várakozási övezet jelzőtábla) együtt is lehetővé teszi a kerékbilincs alkalmazásának lehetőségére utaló 63/c kiegészítő tábla elhelyezését, így e rendelkezés nemcsak a Kftv., hanem a KRESZ fenti rendelkezéseivel sincs összhangban. Emellett nem egyértelmű az sem, hogy ilyen esetben mi zárja ki azt, hogy önmagában várakozási díj megfizetésének elmaradásának a jogkövetkezményeként kerüljön alkalmazásra a kerékbilincs.

112/d. ábra

112/a. ábra

Megállapítom tehát, hogy a KM rendelet a kerékbilincs alkalmazásának lehetőségére figyelmeztető tábláiról szóló fenti rendelkezései ellentétesek mind a Kftv, mind a KRESZ vonatkozó rendelkezéseivel. A szabályozás nem egyértelmű, ellentmondásos, így nem határoz meg sem a jogkövető állampolgárok, sem pedig a jogalkalmazó szervek számára biztonsággal értelmezhető és világos kereteket. Ezáltal az ellentmondásos szabályozás a jogbiztonság követelményének sérelme mellett a

tisztességes hatósági eljárás követelményével összefüggő sérelem veszélyét is magában hordozza. A szabályozás bizonytalanságai emellett nem jelentenek garanciát arra sem, hogy a jogalkalmazás az Alkotmánybíróság döntéseiből kirajzolódó alkotmányossági keretek között maradjon, így nem garantálja, hogy közhatalmi jellegű eszköz alkalmazására kizárólag a magánjogi jellegű díjfizetési igénytől elkülönülő szabályszegés esetén kerülhessen sor, különös figyelemmel a következő (4.) pontban kifejtettekre is.

4. A Möt. fent hivatkozott 16/A. § e) pontja értelmében, valamint azzal összhangban a Kftv. 1.§ (4) bekezdés i) pontja szerint *várakozási (parkolási) közszolgáltatást* közterület-felügyelet vagy közterület-felügyelő is elláthat.

A beadványozó a közterületi parkolásra és a kerékbilincs alkalmazására vonatkozó jogszabályokat különösen azzal összefüggésben tekinti aggályosnak, hogy amennyiben a parkolási közszolgáltatást a közterület-felügyelet látja el, akkor miként határolhatóak el egymástól a szervnek a várakozási díj megfizetésének ellenőrzésére irányuló, a parkolási jogviszony polgári jogi jogviszony jellegéből eredő feladatai és hatáskörei, valamint a Kftv.-ből eredő hatósági hatáskörei.

A Kftv. 1.§ (4) bekezdésének i) pontja értelmében a közterület-felügyelet feladata a helyi közutakon, a helyi önkormányzat tulajdonában álló közforgalom elől el nem zárt magánutakon, valamint tereken, parkokban és egyéb közterületen a közúti járművel történő várakozási közszolgáltatás (a továbbiakban: parkolás) biztosítása, valamint a parkolásért járó ellenérték megfizetésének ellenőrzése és a fizetés elmaradása esetére előírt jogkövetkezmények alkalmazása.

A BM válaszában azzal érvelt, hogy a Kftv. 15. § rögzíti, hogy a felügyelő – az 1. § (4) bekezdés i) pontjában meghatározott feladata, azaz *a várakozási közszolgáltatás nyújtása kivételével* – a jogszabályban meghatározott feladatai teljesítése során vagy egyéb jogszerű intézkedés céljából *az iskolakerülésről szóló törvényben meghatározott intézkedéseket* és kényszerítő eszközöket alkalmazhatja.

Az iskolakerülésről szóló törvény alapján a következő intézkedések alkalmazhatóak:

- Épület, létesítmény és egyéb vagyontárgy őrzése, jogellenes cselekmény folytatásának megakadályozása,
- A tetten ért személy visszatartása
- Dolog ideiglenes elvétele
- Igazoltatás
- Ruházat, csomag és jármű átvizsgálása, valamint jármű feltartóztatása
- A tetten ért személy előállítás

A BM álláspontja szerint a fentiek alapján a közterület-felügyelő parkolási közszolgáltatás keretében végzett tevékenysége és közhatalmi tevékenysége egyértelműen elkülönül, tehát a parkolásért járó díj ellenőrzését végző közterület-felügyelő azzal összefüggésben közhatalmi tevékenységet nem gyakorolhat. Ezzel összefüggésben mindazonáltal rá kell mutatni arra, hogy *a kerékbilincselést nem az iskolakerülésről szóló törvény alapján, hanem kifejezetten a Kftv. 20.§ (6) bekezdésében biztosított jogkörében alkalmazhatja a közterület-felügyelő*, így önmagában a Kftv. 15.§-ban szereplő megszorítás nem jelent arra garanciát, hogy a közterület-felügyelő valamely, a fentiekben részletesen ismertetett jogszabályi rendelkezés értelmezésével a parkolási díj meg nem fizetése esetén ne dönthessen kerékbilincs alkalmazása mellett.

A fenti jogértelmezésemet támasztja alá korábbi vizsgálatom is, melynek eredményeit az AJB-1517/2014. számú jelentésben összegeztem. E jelentés szerint a panaszbeadványhoz csatolt, a közterület-felügyelet által a kerékbilincselésről készített felvételen a következő hallható: „a panaszos rákérdezik arra, hogy miért helyeznek fel kerékbilincset az autójára, azért helyezik-e fel, mert nincs érvényes parkolójegye. A közterület-felügyelő erre válaszként kifejti, hogy valóban a parkolójegy hiánya miatt, de a panaszos külföldi állampolgár, és „*nagyon sokszor van az, hogy megbírságozzák a külföldi állampolgárt, és ő meg nem fizeti be, mert hogy külföldi állampolgár*”.

A panaszos ezt követően arról érdeklődik, hogy a magyar rendszámú autókra is tesznek-e kerékbilincset, a felügyelő pedig azt válaszolja, hogy akkor, ha szabálytalanul parkolnak, „*például*

feláll a járdára és nem lehet tőle elférni”. Majd a panaszos elmondja, hogy ő nem parkolt szabálytalanul, és a felügyelő újra kifejti, hogy a külföldi rendszámú gépjárművekre azért helyeznek fel kerékbilincset, mert a külföldiek jellemzően nem fizetik be a pótdíjat. Elmondja a felvételen azt is, hogy a magyar rendszámú gépjárművekre díjfizetés nélküli várakozás esetén nem szerelnek fel kerékbilincset, „speciel ebben az esetben nem, csak ha más szabálysértést követnek el”.

A fentiek alapján tehát megállapítom, a Kftv. szabályai nem biztosítják, azt, hogy a közterületfelügyelők a parkolási jogviszony polgári jogi jellegére, az ezt megerősítő alkotmányossági érvrendszerre figyelemmel járjanak el, és ne alkalmazzassák adott esetben a díj-nemfizetés „szankciójaként” a kerékbilincselést. Amint azt fentebb kifejtettem, a Kftv. szabályai szerint erre csak korlátozott várakozási övezetben van törvényes – de nem alkotmányos módon – lehetőségük, a KM rendelet rendelkezései szerint elhelyezett jelzőtáblák alapján azonban várakozási övezetben sem zárható ki ez az eljárás.

Összességében tehát a szabályozás, mivel nem választja el egymástól a közterületfelügyelet parkolási közszolgáltatás keretében gyakorolható jogkörét a közlekedésrendészeti-közterületvédelmi jogkörétől, amelynek keretében a kerékbilincselésre is lehetősége van, felveti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében rögzített jogállamiság, abból levezethető jogbiztonság sérelmét, valamint ezzel összefüggésben a tisztességes eljárás követelménye sérelmének a veszélyét is.

Intézkedésem

I. A jelentésben feltárt alapjogi aggályok elhárítása érdekében az Ajbt. 37. §-a alapján felkérem a Belügyminisztert, hogy a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 40. § (1) bekezdés 13. és 15. pontjában meghatározott hatáskörében:

1. tekintse át a kerékbilincs alkalmazására vonatkozó jogi szabályozást, és a jelentés megállapításaira figyelemmel vizsgálja meg a közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény 20.§ (6) bekezdését, hogy az-összhangban van-e azzal az alkotmányos követelménnyel, mely szerint a kerékbilincs polgári jogi követelés – ráutaló magatartással létrejött területbérleti szerződésből fakadó igény, vagyis a díjfizetési kötelezettség elmulasztása, illetve a nem elegendő mértékű díj megfizetése – biztosítékként nem alkalmazható;

2. tekintse át a közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény rendelkezéseit, abból a szempontból, milyen törvénymódosítás szükséges ahhoz, hogy a közterület-felügyelők parkolási közszolgáltatás nyújtásához kapcsolódó valamint közlekedésrendészeti-közterületvédelmi hatáskörei és intézkedési lehetőségei egyértelműen elkülönüljenek, és a díj-nemfizetés szankcionálásaként ne kerülhessen sor a bírságolás alternatívájaként kerékbilincs alkalmazására.

II. A jelentésben feltárt alapjogi aggályok elhárítása érdekében az Ajbt. 37. §-a alapján felkérem az Innovációért és technológiáért felelős minisztert, hogy a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 116. § 18. pontjában meghatározott hatáskörében:

- tekintse át a szabályozást, és készítse elő az utak forgalomszabályozásáról és a közúti jelzések elhelyezéséről szóló 20/1984. (XII. 21.) KM rendelet Melléklete 35. pont 35.16. megfelelő módosítását annak érdekében, hogy e szabályok összhangba kerüljenek a Kftv. és a KRESZ szabályaival, valamint a jelentésben részletesen kifejtett alkotmányossági követelményekkel.

Budapest, 2019. április 18.

Széky László

